

[Ministeren for offentlige arbejder.]

nistrativ praksis med hensyn til oprettelses- og driftsvilkår for de private trafikhavne. Lovforslaget tilgodeser behovet for en samling af gældende lovbestemmelser og praksis og indebærer på visse områder ændringer i, på andre punkter uforandrede regler på trafikhavnsområdet. Forslaget indeholder således generelle bestemmelser for samtlige trafikhavne, dvs. havnene i de tidligere købstæder, Københavns havn, de private trafikhavne og statstrafikhavnene. Desuden findes særlige bestemmelser for de nævnte kommunale trafikhavne og visse for samtlige havne gældende regler, f. eks. vedrørende fastsættelse af ordensreglementer.

Hovedtanken bag forslaget er dels at give ministeriet mulighed for en samlet koordinering af samtlige trafikhavnes anlægsvirksomhed, dels at lempe og forenkle reglerne for ministeriets tilsynsvirksomhed over for de kommunale trafikhavne.

Med hensyn til koordineringen af trafikhavnernes anlægsvirksomhed tilsigter forslaget, at trafikhavnernes fremtidige udvikling sker inden for rammerne af en mere langsigtet planlægning, en landshavneplan, og således at vigtigere konkrete anlægsarbejder skal godkendes år for år. Dette system skal omfatte alle betydende trafikhavne. Herved gives mulighed for en samlet koordinering af anlægsvirksomheden på havneområdet, som ikke findes i dag, hvor f. eks. Københavns havns anlægsplaner ikke forelægges for ministeriet for offentlige arbejder. Jeg vil gerne fremhæve om landshavneplanen, at tanken hermed er at sikre, at de enkelte havnebestyrelser nøje overvejer de dispositioner, som foretages med arealer, der ligger op til havnen, ligesom trafikken på landsiden ved planlægningen bør tilpasses søtrafikken, og alt dette må naturligvis ske i koordination med lands- og regionplanlægningsarbejdet.

Forslaget betyder en videreførelse af den hidtidige restriktive praksis med hensyn til anlæg og drift af private havne, men indeholder dog en mulighed for indtagelsen af en smidigere holdning, for så vidt angår anvendelsen af et privat havneanlæg, hvor ganske særlige omstændigheder måtte tilsige dette.

Som allerede nævnt sker der i forhold til de kommunale trafikhavne en lempelse og forenkling af de gældende regler om ministe-

riets tilsyn. Medens de oprindelige regler gav hjemmel til en ret indgribende tilsynsvirksomhed, gennemførtes betydelige lempelser i forbindelse med ændringerne af købstadlovgivningen i 1950, og denne linje er fortsat i det foreliggende forslag. Jeg kan her nævne, at ifølge forslaget er det kun større nyanlæg og hovedstandssettelsesarbejder i havnene, som skal godkendes. For lejekontrakterne gælder det, at ministeriets godkendelse ikke længere er nødvendig, når blot vilkårene i standardlejekontrakten og klassifikationsplanerne for havnenes arealer overholdes.

På takstområdet har der gennem årene været en stadig tilbagevendende diskussion, om man fortsat skulle have ens takster i provinshavnene. Jeg vil gerne understrege, at der ikke i forslaget er taget stilling for eller imod bevarelse af princippet om ens takster i havnene. Der er imidlertid indsats en bestemmelse, som til en vis grad kan afbøde ulemperne ved de ens takster. Bestemmelsen tager sigte på den situation, hvor en kommunal trafikhavn fremover har sådanne driftsoverskud, at midlerne ikke over en årrække kan forventes at skulle anvendes til havnens drifts- eller anlægsvirksomhed. I et sådant tilfælde kan ministeren bestemme, at midlerne udlånes til anlægsvirksomhed i andre kommunale trafikhavne. Jeg vil gerne her fremhæve, at eventuelle udlån alene vil komme andre kommunale trafikhavne til gode.

Jeg er bekendt med, at der ikke alle steder har været fuld tilfredshed med den foreslåede sammensætning af landshavnerådet. Man har imidlertid her måttet afveje hensynet til bred dækning af mange forskellige interesser mod hensynet til at begrænse medlemstallet og dermed få et effektivt arbejdende organ. Jeg tror, det er vigtigt at holde fast herved, idet man dog må erkende, at den almindelige udvikling mod medarbejderrepræsentation, som er sket i de seneste år, siden kommissionen udarbejdede forslaget til rådets sammensætning, gør det naturligt, at der også sikres de på havnene beskæftigede repræsentation i rådet. Jeg tror i øvrigt, at landshavnerådet vil blive et godt forum for drøftelse af vigtigere havnespørgsmål.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til velvillig behandling.